

Atnyksčių gžiuvas

čia prieminimys apie Atnang
Vienulių

I.

Galinou stračių bėgo
1947 - treji metai, o nes jie susilaužyta
įventosios tilto drejujame — eik ar nek
pas evesytėj. Tarp obelys vingiuojančios
leiptais, pasibykame į kubelį, kuris tark
žioly, žioly... Praktiška verančioje su lentagėmis
nebutinčios dvarinės, skevėtinės išmūstos
skylės sienose nuol, po priešišpalėdavus kuras
nedaplankę ir užklūdinti namų.

Čia kaimo prieis lopame
leiptais. Antrumie aukštė mes perduklas
pats suaktyper, aukštai, leikus, įresniams
obuoliams, iš fotogrupijų pažiūrėjame
Vienuolį, kuris taip senas, smogionis prana-
styti, likusi išdrobtis nėvytėjai.

Užklūdintas,
nuožiulos žvelnimas iš kurto grūdūnų
sieng, kurie kurtais atidėvusie kubant
su žymiu žmogumi. Perguestinamas ir tolc
perguestinamas jaučias jau pirmasis
slimirkuse, kai pats perguestinamas buševo
neatskrūmės evesytės bruvžias ir vėlau,
kai teleskuras su juo vertinamų bėnėbėnukų.
Toks pergusteris Užklūdo išklo prieškes
drobtis bukštumas, garbe nesizavėj, netys

gatvėje jausčia ir būtus.

Pasakojęs apie išskirtinį, vokiet-mėčių turupių, pirmą už penkias metkes, apie rusišką Epolį, kuris augino. Ročio fotografių. Lemūsime žiūrime, o jis pastebintas, suprūpius. Dominanti muzika. Krečiai žinai, kovaujasi net pianinu.

Žiūrėti į Vienulos veidą: jaunes, slenkbus, o abys 'mėlynos, tūryos, tūryos' terai linai... Jų nreklama nemiristi. Kreivėnai žudis pereleidė į mąstyti, nes teriai pratyres žinugus, bet reijas.

"Viennig ir ūnuris" peshketinis paruoštis mergytė, metėtė prieglaudėje. Knygai gaudoti išverbiavus, esas pirmasis išpuolis, susaudinęs norą, o tokiu eiga vištos 'sevinės'.

Vienulos žypsoji, bet ta žypsoja vos priešinga sunaudojinimui. Sudrebėsi ~~nesyta~~ pirstai, akimirką nėra blakstėjus...

Kiubangis buvęs kultibė apie Vienulos hirinės neberuočią. ir karp jau buvi nuožiuojame, kubų nubrošiame apie kai kurį mergayčių. Vienulos neprerastai krovėsantai, falkai, bet ištai, atsilopis apie Salmeiją, Mėriją, Petrą, Cirką, Juozą Brilfrūštį, Lietu, Borutą, Liną, Gitaną ir kitus, Juriją, Bratfrūštį, petą pėžius ir idėlizuojančius karp galy 'poetą'. Melsdama Gorku metas prekaičiuoja, žinujęs, kiek jis beko kulkės.

Požiūrys Nekrasovas, Belmontas ir kiti eusey
evertiformi. Kviečiu iš belkung, iš kur
nuo kur kelng. Ten nraejj plėvoultr Bifung,
bet kuriu vysug srukuoli. Šiuo tg kelng
būtumi aplaukyti. Jei ne įsimintijos kretus,
nelytės belkinti lantai.

3.

Slypu įveržimiu iš Vėmvalio
manes, įsmūbius nebūtų ugnigėlautiui,
nežiūri iš aukito ar ugnigorbto, o trosnay
viši afrikuai kurbesi turki su zavesis vaidelis.
Ir nuožiulumas slor uchongia: 1947. VII. 1
dakwotame krotke iš Augšvėj Vėmvalio
nest:

"... iš aukto kurbėje deškui
žmogus, per kuri galicinu surasti
pači savę; ieškojan iš suradau; sura-
du jį oprenelias. Nesuruje iš klausy-
kamųj prof. Takulino priešity apre-
literatūrig iš, apskritai, apte meną. Bet
bei buvo priekuliniu mesto garsenybē
iš žmogus, kiek iš daugumų sen
oprenimė nebesutikau. Tačiau — vis
davė man jis. Be jo nebūčiau net iš
tas, kies esu dabar... (skelbima pirmą
kvartą).

II.

Jančesi pokario algemimas ir
žirdyje, ir gyvenime. Nors rumbas vejas kerū-
steigė, ne vien dantis galvoda pascalūnų
prietas, kiaurai lyja batus, žlugsi purvai, bet
keriančių kerbo lugnos nebesulėkėjų. Ir toliese
stipri ir gelinga, tokiai žiltis, kurių būtų suolens
audrije, jog ištu imasi plunksnos, kurd išloctum
i kunkuliuojantį rūkori, visai ne suolenini,
bet daugiau beriveržianti priekiu. Taip
meni Kupiškyje buvusi literatūros mokykla,
keriančia kurią išblynuoti ir autinėti Vienvalis.
Vienvalis atvyko!

1948 metų rugpjūtį rengiye „Aušrys“ vėl nebent alpinus ir bestaplaučiančius
kupiškinę, nes medžioto žodis turėtų skelbiť
ne tik žibygmenę ar sensaciją literatūroje,
bet ir žudiką iš kurių očių nėra jūsų gyvenimui.
Klausiai ir žadys Teofilo Alfryčio lyrikos,
juozu Daukšteliu epičiu romantu, net iki šių
laikų įmeni brandžią leksikumą, o juosai
Balturis, kada der jiunus, iš atminties naujo
feljetono „Už varikimo techniką“. Sulaukstu
vėl, jog mesi yra nei kovos, nei čandulai.
O kur Vienvalis? Kur Vienvalis? Tuk jis
Kupiškyje!? Kur Vienvalis...

Papelionu šeitomis fraz-
mentais iš manjai paruočių romano
„Pervolžiūnkiemis“ taip tylu, tik kumių-
nudis atliepusse, liudres gynėjų pilvėse
žibys renginios penkiakampės, klausosi
uniformuoti ir papwesti kupiškinai. Taip veli
matisi — teisybė paruočia. Niru ko abejoti.

Tu už teisybę — ne gėlė, o tyks ir plujimų
trenksmej. Taip nuožiūziant pokarinię publicinę pri-
mę „Privaliukiemis“ mūs autoriaus negali baly-
vauti. Šie idėjami prezidiume, mes jau žinome,
kod Lietuvos stagnetų sunčių ir pagalbėjų
užmestyje, pravizorius ūkuo sodybuje.
Jaučesi blygi, ir mums neramu. Dabar gy-
verntojų turtų atspurėjai sunčiukus, y
kod literatūros vilties negali balyvauti.

Vėliau Tevfikas Tilkičis man
kelbeja, kad gal Lepškis užkandineje, kurvy
jau įšniai neberas, užvalges savo maršto ir
oli to sunčes, bet, metys, priešestos buvo
ne lygi — pirmoliko sunčiukia, kuri ir vėliau
atskverčio. Pravizorius ūkuo manose
gyvėjai nūgėlėj keley domes, o vėliau
libituje buvo išskaidintas į Vilnių būmes-
niam gyvomui.

Burbigus 33 metams po
šiu įvykiu, pagelovju, kai skatinu 66 metų
Antaną Vienuli sužino važiuoti, negailint
savę, kuris tuo mete būdavo, bet, kodel sunestu
automobilinį i periferiją balyvanti literatu-
rų reakcijose. Juk gėlės bendro ūkio,
myliers žoriavos gruodžias, o oras buvo ir
občynas, ir šaltas. Daugiau pažinčiamas
resčtijo, supetėti, jog Vienuvos veržė
veržėtai į gyvenimą, norėjų būti jaunai, o
pageliam ir mokėti išriminti romani-
tikos rengtaijai zwolisi karsai naujais rene-
wansas, kuris n̄ liudžiukum, humanizmu
bei metės sav fantačių ištekų žudinio pri-
terimų barybiniam gyvenimui.

III.

Par šiandien tebegyri per-
jilenkimai, Angličnose, kai Vienvalis atys nūvint-
ta tokia draugstumu, dėmesi ir paixerba, jog ne-
jučnmiai gėriasi šiuo prieštū ir mankšagu žiu-
gumi. Kreiviems tokis sensotumas įžehas naujus
spalvų, kurios tarsių paixerstus muktui-
bus spindulys. Nėgalina užmiršt Vienvalio akis
judrumo: čia jas gyrai žinti; čia skimirkig so-
jungai surimtafa, kurie nė iki aprenimo buvo —
tai bus būtų peržiokes į priešptangos pasekų
paėmali. Toki ašmetau Vienvalį, pernai ir
žvelgy. Jis atys spinduli įėjus. Ir kuriuo
jėjus — keliu, tiki suprėjimus.

1950 metų vasara buhei
lyja, pliaupiai ir pliaupiai lietus, o rudenis
nūvintas saulėtas! Teng spalvų nebigrus,
sekmadienį pėsti išvaini į Vilnius. Su
numis ir Vienvalis, lengvai ir jiebus... Kep
priverčią žiūriukas, kiek paklumpes, bet tokis
grakaitis ir leknes... Tark želming, nubert-
te rudenis bet perisvirod vel sužinius, su-
beigt, plėčiai išskleid tikas. Ir vyras būsi
pažiūrėti — buks jis vis labiau gruzus!
Pilkas lengvatas pabut, skrybėlė ir lizdu-
— neeilini elegancijos išvainiūje Janydzius⁺
možiukėje! Ir neberesteliu aukščiu bėgt,
grauždant minku ožiu, turgūbūsi spalvilių
akvarerlių...

— Čia gruziuosis, Angličnys
vieta! — grėitai kelbe išteria Vienvalis. Aukštovė,
ar iš tikruju gruzu, nes pirmas kartas keliaujas

Liūdnis. Užžolas tarsi miršas — nepa-
kertojamas, kurių niekašas ir negalius
užmirgti. Tačiau ir vėlau iš Vienuvio gruobinių:

Gėimyniškelių — Kuri gč Anyliūnose negušu?
Prasiję pirstupi, īnebučiuolumi
zingosnuojame ~~gėimyniškelių~~ kaimul. Prieš perveres-
stoti pasires blyžius, apiplėšęs, nuskeltas,
o stovi ir mena senovę.

— Daratius išgalvijo, kai
ji buvžių akmenimis ~~nu~~skelbė Biliūnus, — ap-
mūndžius perduja Vienuolis, stebtelejės tres
kryžiumi. Patslejės jau pilkai prisluvia:

— Biliūnas buvžiems neskub-
olē, o trenkė žibas!

Tu mirži atėtės iš presmingo
Biliūno gyvenimo Vienuolis kaip primena,
jro ištekiai išgyvenimus, o peretarinių-
mės, fonetizmės, metyt, Vienuoliui nreku-
ole, nebuvo pakelini. Peredolimi Vienuolis
repelį, kuris vanduo esąs manis, nes
vario spalvos, pušynaičiai pasiekiamę
Liūdnis. Už beržų kelnelio stulos
rengtupo juro Biliūnų namei...

Stogas kūrus, lubos įlūžę,
niliuje pilna spalvių, šiuvaly ir plytgelių,
atsiduoda pušės žais. Jei slor gyramas esant,
broliai slėjiasi turky, buržuaziniams leilais
pusę manu išveža, o blysių daili perstatė,
tačiau pokario metais tolimes grūmijos suvityjejo

teisikęs palikta likinu valiai. Šluandu žū⁸.
Eti sij beirstančius namus, kurie kai kurie išug-
dė žymy reištyjį ir tarpo loctinių bendras kult-
tūros būpsiu. Perypvenčiai Utenos, kur
akimis metys damas betvorę. Vėlau ir man
su brauzais tenkau daug sieūpičių, praberyti,
buod Biliūno teisikę betys perkeltau iš grai-
vėsių, atrenuntuose ir sieturkietyse lankymui.
Neciamaujame ar apgarsteiname. Nėjukui
Biliūno namuose, mūnu, nesmograi jaučiasi
ir Utenos, kaičiai kieme jis gret Alyja,
jaunais laisviniu, turinčiu ir pasekviu, kur
buvo turtas, spalvą šeimai, kur gulėjo
Brišius... Turtu vėly nesunkiai išnemti, ne
išlikę jaučių akmenys.

Patodeliai jų Biliūnų iš zektų:

— Cia nuovė kelyte!

— Dar karto jau bėkupiškai
išgyvename žvėrelno tragediją o ji ne venin-
teli. Dvolybėmis jų priskiemio kai keli, Ute-
nos kaičiai jaučiuose, sungraudintiems,
jog Biliūnas, gružes iš užsilinių, mečių
gali ant to kaičelno paileisti, o jam iš
buvo būgslaus lėvenčias...

— Nė vienž misę inteli-

gentį anas lelkas džiava nuverė į bėpus!

— apgarsteinę reištyjį. Išori Utenos,
gyres medininkas to perkelto gyvenimui,
buvo kente kovoti jai dėl bendras gerovis,
dėl socializmu. Biliūno nolyba, minint
suo tipo gyrimo žinutes, tragiškai buvo
fremontuote, rekonstruotė, įrengant praboly-

to ekspoziciją.

Gružtant der labijen
kylos nuotraukas. Tūnshlakume po svetainių
žibijus gyvbeuti. Užolėjį berberykų. Užnaujį
— it gyvbutėjas nepraleikiamas!... Nė jis džolmai,
ištrinę Užnaujį prenabolas su drobtiniu, gerasi
berberykų Bičinių teatrinis misle...

IV.

1952 metų februariu pradžioje
Vilniuje, Čiurkuvos salėje, mokslo renginyje
septyniosios dešimtmečio diena. Užnaujį atstovas,
suplaukintas, dėkoruotas, spėjima nėšy kubili
sverčius, lydimas studentų bėgimui. Po
oficialaus išmėgimo susirenkuose „Užnaujus“
restorane. Taip dvejų jaunų moterų jubiliejaus
jauciasi patikrini: filosofė, gydytoja, fresken-
grap... ir beikinė!... Juolba Jones Gimbutas,
Lesteras Korsakas, Antanas Venclovė, generolas
Juozas Žiburkus; Juozas Baltrušiškis, Pristavas,
Linas, nubraukus kelią ezerikus, „Pseudžiūn-
kiemis“ renukentėjus (rumenes buvo „laisi eude-
gijamei). Šlambera skaičius, muzikos. Tačiau
Leitheris vžduoklis buvo metu popularių
sėmingas „Užnaujus“. Dautar, tarsi: oki
prycių, o vilnai su Jonu Šimkumi lydi-
me Užnaujį iki buto prie universiteto centrinių
rūmų. Užnaujus getvėje iš
brėkšta, rytes. Dieną vel sukrūmame
su Užnauju, o jis — stikrus, dželfelmenes:
bučnuojas moterims rankas, praleidžia nuo-
vilkstį rankas, poligoli, linkčiojasi turfum
rūgtuoju būtyje ne septynios dešimt, o
išsimagiųjų pernėliai.

Linksmei Vienvalis zem
gyvumu gretai išbraukia ir kites į žaidymus.
Kertę jėlini nustytigai lėkyklausiai prie Čventosios,
netoli geležinkelio tilto. Vienvalis išliko žiūrėti.
„Per wę pows“ ir pats skiria į savę ratelin. Tik
jis pagrūti nrekaip negaliu, nes vienam nebu-
tėlenkiamas, vos pu kiek bėlu manevyste. Net
iš kemiulin ūžidžiu, žvobiu, Vienvalis prilia
vizer. O ir pusekutėje pirmoje. Beter kai
treči žiūro apra Augstine, kiek Vienvalis, todėl
su juo išhylyje nenuaboku, tiki blaivykis ir bla-
vių, priterkl, bet nepriesteraulk, neurbok, nes iši-
sykis, priterkl, bet nepriesteraulk, neurbok, nes iši-
sykis, buet netoli taw, pag jis bėku neguacijama
želis, buet netoli taw, pag jis bėku neguacijama
želis.

Puntukas, kur buvus Milbos žentylės. Žentyl-
se miškuose, kurių kirsti nevečiai, slėgio akmenys drenai-
tei Milbai. Kursčiusis žentylis užnisi vaidilėtas,
gręžiamasis ir skubčiausias moluselės stovės, išeidi
ketekinti, tiktai turėtai drevams. Poje Puntukas bėpsmo-
jusi Perkūno žinycia. Dūstas buvęs Perkūnas ir
počiuams, ir sariesiemis išdavikams. Ant kelio šeit
susės obrys senovės molblininkai, o žypas joms sahy-
driauja paimuokslig. Zuverys čia būs nemedžiojami, todėl
buvez pažiūrėkite. Tūkstančiai folkloro Utenos
ir Telšių jaučiasi laisvi... Klausant folkloro Utenos
perakuijimų viena motyfija nurodys, prankšteli,
bei gretytėjus tuoju kubiniukais perakuijimą, sus-
jaudins ir meina į ūli, stovi vienės, net per-
beru grūbi. Anykščių folkloro sekmenėmis jis tiek
žavix ir tiks, jog net suburia legendą apie
didžiulių mrestig Dellsni, kurį sunaikino kurvis, o
Keraičienės lietuvių (didžiulies) telius stros Puntukas!
gamtoje lauko pačių gręžiamius spylinkeje:

Přípravka, transfer, koup či u
zrežu!.. Ty budeš fregučkou nezrežu? — Líbezky
práškem.

Vienuliš myli erikus. Darbo kabinete, ant esimėjo stalo, paverčiai bėklu spalvotą anūkes Joritą su mirtinės, rudo sveciamis, geru mažu mergyta Dainorę, kuriai pažinės pas gimines. Tai esas geras, prasmingas, įleisperis varolas — kuržkas turėjė būti! Ir nėštukis sukuria legendą apie žemaičių veidilutę Dainorą...

Anykičiai II septynmetės mokyklos oleistomajie eusei kurbių mokiniai (tokiu mokykla Vienulio bėkutis vertė Anykičiavose!) gyresni negu kitių mokyklų. Paskirietių Vienulį. Kitių tojas gružia, žodinė eusei kurba paskuboję apie ūkučius ir, nebriškamai, jokuris kurbių ritmą, negali iš kurto pirminti sunkeičimų, kurvių vėlinių plėtros statyklumų, pavadinių:

— Mažutės mančia, — nerestamas gyresnis atitinkamasis, — sako Vienulis
— Tryptobuk! — žukteli mokiniai.
— Da, ga, tryptobuk! Cia
cuo! — pusėtasis evertijas.

Klausosi Vienulio ir išlykusi, kurie klausė sunkiesi suvalčiomis. O kai evertijas baigia persakoti, rado yoksami euso širdies šilumą, paverčiai užriša reiškyjui pionierius kiekvienaiči. Pakylas plotimų bangą, kuriai tik ir tebūtina mokyklos. Jypsosi Vienulis su sandoru pionieribus kiekvienaičiu, sužavėjės veikus, kurie dažnai Anykičiavese iutinkes evertiją, bet oter neturėjo gėravojų beter pišķe ir gyvo žvotčio. Laimingesi vilteli su tokiu gerbinę pioneriumi.

Anykičiai, o vilčiai ūkėjau
vielutinių mokyklos dėlėtaklumis džibant energingam
žemaičių Vachovai Dulevičiui (vilčiai jam

su teiktais Lietuvos TLR nurodymais mokytojų garbės arba),
 vienuišis buvo kuriečiamas ir bankydavosi ištakų kai būtų
 ir būtumėti, ir egzaminuose... Mokytojas išleimia ūketo
 įstaiginius abiturientų eitiui iš būstų atsekinimui.
 Deikliai vertinant praeitą kelti pažymi, nes mokinys išlejė
 obuogės derbu, perduotas geriu negu girtoma vertinti,
 atskinejės kaip net geriu. Žodžiu, tikinčiamas būna
 mokinės purje. Kai abituriente įvertinama nepatenki-
 manai, suvieni įvykdyjas telefoninis klėtis, ar tarp
 mergaitė išlilę patraisi. Gavus teigimąs atsuc-
 hynus, atžiungiasi. Ištraukus pilnį iš vienuo-
 kūrybos ir būravusiant, mokytojas komisijos atsipliu-
 jo, atsistojus, išeina iš egzaminimo klėties, nuro-
 žydamas žurnālui, atskinejimui, obužnei išskrie-
 čia ir direktoriui. Šių obuolyvimo egzaminuose
 vienuočiai mokiniai jausdinimasi ir
 keilia mutinkus. Jo laikas bresčia ūkėjina
 mokytojus, ir išverbiausia užkerislyja moki-
 nius, išryškina būrejo skatinimą, nors
 įvykdyjas tuo būku mokykluje nebedirba.

Anykščių gžūvės

III.

1. 1952 m. išėjus „Dundūninkėmis“, kuriame teigiamas atstovas iš Ž. buvo.
Gražiai dovana! Čia pabėgę blyškiai su raudon-
fago aukščiuose.

— Ne toks blyspolis! — buelbi
iš nėštų gerai. Ačiū pastebėti! — buelbi man
pave Aegleas Virens. Trūkėja jaučiamas
blaušius, pagal morfomai manoma užimtumas
— buelbi, kur buelbi giliai, nėštūpės.
Juk išėjus iš Virens.

2. Išėjus iš Virens, prie
senųjų buelbių manęs Atsiliepės, su blyspais
shrubile, kurie vengiaus nėštūdant,
buelyje išvirkščiuos buelbi, gylėtai iš
buelyje išlekti, kur nukluso pabėgys
buelyje išlekti. Geros nukluso, buelbių,
buelyje išlekti, kurie vengiaus veržtė veržtė.
Atrodo, dėmėjimas veržtė veržtė.
Nėštūdant, kur nėštūdant. Nėštūdant, kur
išlekti, kurie nėštūdant gerai.

— Einam! — žeho Virens
iš nukluso buelbių, kurie išlekti
buelyje veržtė. Veržtė išlekti
pabėgys beveik po buelyje buelbių,
išlekti buov prekūnai Betlojumi.

— Gal degtinis? — buelbių
buelyje. Man atrodo, gyvena alaus.
Šeštadienį iš nėštūdant. Atrodo, buelbių
buelyje galėjo perplatėti bet kuris

angitėm!

3. Užnukumė per

Venclų su Vilnius, rečytinio O. Kepulės
universiteto studentais ir mokytojų form
iš naujo atguruotos. Tinkamumas, kur buvo
"Industrios" Vienovės prototipas,
atkreto pagalbos:

— Tarp, buvo ir slaugos!

Menskaus, kai

— išvaduoti sūknebynas!

4. 1957 metų pavasarį

mes, Augustas Gravas, B. Linnas, Valerijus
Mileikis, mokytojai Ištuomė, aplinkos
Vienuolys, iukeliavosi 75-ais metus.

Dalyvauja į Lietuvos TSRS užsakius
mokytous Drusus Tulyje, leidimų Smet-
onės, buvo Venclų paskutinis sur
iš senųjų laikų. Mes gimus naktine
išaukėmės į jo žmones: giminė
paveigačių ir Kneklavos sventųjų
Šeštynių, atrodo kaip vada!

Venclų slėnio

is seno laikmečio. Eksprezivus, bet gret
exiguas iš pastabos. Tintau brulėta,
ber abidžiai per daug. Šis sunth-
menė jau nuklydes, vis slaugos gel
feliu leubėtis Venclų namuose, pasku-
tiny burtą, mokytojai esant gyvenim! — — —

5. Ant mokytojų slėnio

stebė mytolinkai. Dėgymas jaučiu
"ločiavys liebus gaminiai lie" ir kai
vėlais ločiavys liebus liebumoje.

Vėnuose jie buvo praverso, bet kuriai - 3.
tūkst. jis nighavo ir su mokytojais bibliotekos
litteras. Litteras iš fajwūse. Įmokejimai, pag
dėčius vėžiugai, Vilnius, po mokinėjų buvo
presykiu. Vėžiugis ~~j~~ sostinėje iš "K M M
atminimų" minėjimų Vilnius A. Baranausk
biografijos mokyklos lėtinėje buvo iš literatu
ros mokytojų Bronė Kedžienė, abalmalas Leop
Kedžius Žukauskas, peržiūrėti. Iš jų peržiūrėjo
Vėžiugis nėra — Bronė fajwūse buvo,
rusiškos, slavuškos lietuvių.

Mokinėjimai pabėgo ~~skundai~~:

... Augštaitijos "fakulteto" mokinėjai
— vyskupas Antanas Dominykaitis, nebrėžtas
beimase ir, gniaužtas heterodės vėžiugė, buvusi
— neebulė, kada yra ir jo nebrėžto perži
bėg iš neebulės ir apšarvintas gniaužas
Augštaitijos. 1957."

Tarp tūkstančių pagerbti
savo senelių — poetas Antanas Baranauskas
atminimy. Sudrėbė "Augštaitijos fakulteto"
žinėjimai, Tarybos Lietuvos vyriausybės mokinė
A. Baranauskas būtės apsiūgas buvo nurodymas
grubas, trakusios aplinkos, rengiamos skelbim
gaminantinių stebuklės.

Šiandien žinome Augštaitijos
vyskupo velyvės buvusiuose pirmuose Albertas
Dominykaitis nurylo A. Baranauskas būtės
apsiūgas eichbos, suruošimo Vėžiugly.

Tas buvo: — Nekur negali, bet tie
grubas buvy peržiūrėti!

spu:

Povodňu i výlynu je potřeba —
— kdy slaví?

— Nejde! — abulé Vratislav.

Tak jdu rovnou užeburu, to je všechno povídám, záležitost egzitu, záležitost
mnoho lidí, kdo žehná. Ten rovnou
hebdeni opět světložig neni.

— Teprve záminimi! — hebdeni
jme

— Teprve! — abuléme

7. 1957 měly geježes nebezpečí
povodňových vět v plaveckém Vratislav. Tento
pohled byl výrazně komplikován, když dobyl řeky.
Dnešní mohoužnosti obnovy řeky Hylavov
— Rukou českého Dopravního svazu — řeky —
1-2 dny. Doprava entuziastům zahraniční —
je závadná, ale všechny pročí hrozí —
že, abuže povodí, když abuléme: Dru-
hým, aby slunce na řece ~~telefonem~~ mohlo
obnovit, facíme všechny přípravy, po
nepříjemných telefonu, nes hrozí když
loktíkům ISL ~~hrozí~~ — výroba
elektrického ~~elektrického~~ zdroje.

8. Povodňové suchohody

— 1957 měly řeky povodí — pro
Vratislav výhodu, když byla voda —
mnoho suchozim — i létový.

~~Sacharitus~~ výhoda

— výhoda byla výhoda, výhoda je pro
autobusy o Vratislav brzo — řeky:

Turkmenia's Lecturus Tumenistis perhaps
Amfisiay superius horroboothi authem's subretinaculare
Zeropis Zeropis mali peregrini Dasydus
variolos Batatas Urenwols variolos...

"Hepo Amfisiay orbestres su' nov
voboni Steponis Zimba in yezhe
"Drapas, drapayes, kope kopele..."

Urenwols jukles, vobonolka leptos
{ wly, zyberblua brakya Zmly in
hrechne proe stob... //

11. Urenwols posaduon, po
obey, betor leewi jau apenmei pulejib
juster, Relechis, Akademiches Guelichis
— Gezervitay. Metjyt uespieta ro' delf
be temagis er ubreyngis Aukaw
Svetchies perenos. Lubor vertkuo
Aukawz Vekling. Amerikansku
kliekleis apsasays surbos ohnijoz
Kuryay Prebiay in Mečislavay
Geolobes. Zulzue, Urenwol in po
konyha palobis peritos in yezhe
bis hekkorei. To' sunshulec
apobrennyiun Lemuo voboni,
Lecturus TJR Lomches aoytis in
xospublikos moszulugut nemo veljut
gerbes variolos sunshulec.

12. They are relatively few in Z.
Vrenwels' other migration, first stage
which they pass between Lake Superior and St. Croix
breaks before passing to Lake Michigan,
because hunting becomes.

— Vrenwels' return passes
between Snow Lake between
them.

13. Dolevurus, 1905 with
convictive Lakehead, studies fishing,
observes many hawks, particularly
brownish snowshoe hawks mostly
overcycles per lake margin, particularly
on tundra, which steppe & northward
tundra being —

Learned traps are
on tundra bluishish in shape:
Vrenwels' traps about same bluish
interior, & others very velvety,
few brownish proleather
velvet delmi.

14. Vrenwels' various traps
gerbes: ... gerbes neither you
sunlike " neither, be to, jü greater

aplieroti. Pirkštinai gorbē kāp iñtrusiem
nam gerti žemus vados" oficinai skelbi-
nu priņķi herīg /.

15. Kārtas oī 1962 metu
vēsāg, ~~čakstīs~~ vēlējās pārveidīt
Vēmolu 80-ārty, Teryhī Latvijā vīrs
estrošos pārveidīt ~~ī~~ Teryhī Latvijā vīrs
vēlējās, kāp obzīmētās Vēmolas,
sākļā brūnās līdzīgās pārveidītās
īreibās... Tās latīgās vācīs glīt vēzī
ī mārtīgā Lippā. vēlējās, kāp jīs pārveidīt
ī Vēmolu... Tā kāi vēlējās tāp
mīkās stūksančās līdzīgās latīgās vēlējās
Rūdolfs Blūmāns Brūkās vēlējās
tāp vēlējās kāp ~~ī~~ vēlējās
ī "Astrowums Smukāns" latīešu vēlējās,
vēlējās vēlējās pārveidītās līdzīgās
ī īmēne līdzīgās jām vēlējās līdzīgās
līdzīgās — Vēmolas vācīs vēlējās
vēlējās ī zīnes... Tālē latīgās
vēlējās vēlējās vēlējās
vēlējās vēlējās...

Tālē tālē līdzīgās, kāp
ī mārtīgās vēlējās tālēs Teryhī
Latvijās vēlējās latīešu pārveidītās
brūnās Vēmolas līdzīgās pārveidītās

9.

glebį krepiančią lūklą išvėžy. Tai buj
brangiausia nėštua iš ūkinės, nešanti
tūkstančių obuolių sultę. O Brulys suoly-
ba je iš savo "vogel" išklos Vraniukas
ir Blaumannas pamaigtais Beethovenu
"Mėnesinės sonatas"!

Šiuos išvilksmis atlikus
ar slėknus!

